

18. **Wid** fallgång följt fall följa mig,
 Om fört de följde Örenen,
 Och förtömma fadellig
 Widning af rofuren.
 En fjerdingssman m. m.
 19. **Wad** sommarid och winterid
 Jag tiller wader, bror,
 Och ider följt med all id
 Att ringa fwa for.
 En fjerdingssman m. m.
 20. **Om** när den iufwa tid är flur,
 Så man får bränwin bränna,
 Jag bums med mitt fglill föll ut
 Och på "förfegling" råna.
 En fjerdingssman m. m.
 21. **Jag** "fallar till utrimning
 Och alla forter brottmål"
 Och efter iufgods fwa jag fting
 I fmg. och fmg. och räthål.
 En fjerdingssman m. m.
 22. **Så** ftonans embetsmän fall jag,
 Och wader jag mader, hilda,
 Men alla andra, enligt lag
 Och Kongl. fderordning, fglida.
 En fjerdingssman m. m.
 23. **Om** idnen blifwer blort till flur
 "Gode famwete och drän,"
 Och ungarer ftef och fdrngars flur
 Och fadars förfaran.
 En fjerdingssman m. m.
 24. **Om** ftef och ftef blifwer ftef
 Att ftef ftef ftef,

6. Och så det alltid med mig går, Wist är jag glad och ung, Men om ej snart en kyß jag får, Så blir min lefnad tung. Säg, ni, som ha'n mitt öde sport, Hvad har jag, stackars goße, gjort, Att ingen vill förbarma sig, Och wara god och kyssa mig?

En större samling **Wisor och Historier**, både med och utan träsnitt, säljas å S. A. Björks Boktryckeri i Söndköping.

12. **Om** ftef och ftef ftef ftef dem,
 Om inter har att föta.
 En fjerdingssman m. m.
 13. **Så** allmän "pantafion" en dag
 Fga bgsdens alla fante
 Till ftefobyn "förfädder" lag
 Du deßa rara "pantef."
 En fjerdingssman m. m.
 14. **De** fadare, som ej ha råd
 Deßa ftef rum och ftef,
 Jag för till haderes gäffabä,
 Der må de wäl till döda.
 En fjerdingssman m. m.
 15. **Wad** "dowar," "uflag," "flora"
 Jag mer än fmg på ftefobyn
 Der wader ftef ftefobyn
 Samt remmmer, perfonen.
 En fjerdingssman m. m.
 16. **Om** "fmitfam ftefobyn" på min ort
 Gole eller "fmitfam" haffar,
 Jag med ftefobyn på lag for
 Till ftefobyn ftefobyn.
 En fjerdingssman m. m.
 17. **Så** bonom ftefobyn och, så fram
 Dig wader "wader" ftefobyn
 Och wader, ftefobyn, ftefobyn
 Om ftefobyn m. m.

GS 742

Twenne förunderligt wackra och snillrika

W i s o r.

Den Första:

Fjerdingssmannens wisa.

Stor myndighet jag dger ju, &c.

Den Andra:

De uteblifna Kysarne.

Jag är så ung, min blod så het, &c.

Söndköping,
 tryckt hos S. A. Björk, 1854.

6. "Görhållande, som misbränt är,"
 Och ant' rättsgämnligt jag bär
 Till dånsmän, faller trogen.
 En fjerdingsman m. m.
 7. "Uppslutningar" jag gifwa bär
 "Frislutningar till mantal,"
 Och mitt "gerfret" det står jag bär
 Och fånner solens antal.
 En fjerdingsman m. m.
 8. "Hä" "marfva," "ofskärning" derhos
 Jag skall "tillfådes wara"
 "Hä" "fjerdig," på det ej kan fos
 Den halsbaggne må fara.
 En fjerdingsman m. m.
 9. "Dewaringsbär" d' mlt rupp,
 Jag må dem icke ftona;
 Och "fjuts" ablut jag bär bär
 "Kongen och hans ftona."
 En fjerdingsman m. m.
 10. Jag "oförberägligen må
 Resanferna iudfwa"
 Och "fåmnobesandeln" så
 Gån Kronofogden rista
 En fjerdingsman m. m.

Och alla ge mig den
 Mit sine testament.
 En sveringsman m. m.
 25. En sat mig fröda må istvil,
 Att icke nua normen
 Nio hvarre icke der sägde med skal
 Der mig wad untförmen.
 En sveringsman m. m.
 26. Zant om jag får trehörlig hatt,
 Skofard, samt plåt på Eragen,
 Och byxor na en gul rand sat
 Och ic gehäng Ering magen;
 En sveringsman m. m.
 27. Och stunn i hela staden, ja!
 Der ger jag siffwa sannen;
 El tlein, icke sluar na,
 El rangen gder mannen.
 En sveringsman m. m.
 28. Att wedlig solla upp sitt fall
 Att annat skwerwäger,
 Den bästa lönen bliffwa skall,
 Att solst om mig säger:
 En sveringsman m. m.
 29. Att dömen, då mäsing höghet skal
 Bländ gitter na wed raggan,
 Konste jag, siffwa ringa, skal
 Bländ sären sig som baggen.
 En sveringsman
 Der är, minfann,
 En sat som ricklig duger.

Stor myndighet jag äger ju,
Och allt skall jag bestyra;
Hör, bönder, hvad jag säger nu:
Berata! krypp på föra!

En sjerdingsman
Det är, minsann,
En karl som riktigt duger.

2. Hvem skall jag hjälpa först? Sektern?
Männ' Domarn? Långsman? Presten?
Landshöfdingen? männ' Landskamrern?
Ät Fogden ta ut "resten?"

En sjerdingsman m. m.

3. Rätt hafwa "myndigheter fem"
"Handräkning" att beordra;
Två händer kan jag räcka dem,
Men tvåänne hvar de fordra.

En sjerdingsman m. m.

4. Med finger två, i alla fall,
Bör hvar af dem sig nöja:
Mitt finger både kan och skall
Så folk som sånad böja.

En sjerdingsman m. m.

5. All "vägsafrid" och sådant mer,

Jag är så ung, min blod så het, Jag är blott femton år, Och bättre ej än kyssa wet, Men kyssar aldrig får; Och är min flicka än så lät, Så tror jag att förgjort det är; Ty jag må längta aldrig så, Men kyssar får jag ej ändå.

2. Vår grannes Fiken är så god, Så wacker som en dag. Jag håromdagen fatta' med Och samtog henne jag. Men ack! uti des klådsband En knappnål stack mig uti hand. Och jag skrek till, ty blo'n kom ut, Och med vår lyfning blef det slut.

3. En dag vid sjön jag henne såg, Hon var så öm, så varm; Om kyssen bad jag, och straxt låg Omkring dig hals min arm. Hon spetsade sin rosenmund, Men fram kom fadrens arga hund, Mig rasande i benet bet, Och kyssen glömdes af förtret.

4. En dag jag i min ofskuld satt Straxt utanför dets dörr, Dets sköna händer fick jag fatt, Och ville nu som förr. Då framkom hastigt hennes far, Som bakom dörren ofedd war; Och slutet blef precis som nyss, Att jag fick wandra utan frys.

5. Då jag gick der förbi i går, Hon safta
sade mig: I qväll mit fönster öppet står, Och
då jag väntar dig. Jag kommer, får och full
af hopp, Mot väggen reser stegen opp, Men
den brast under mig itu, Och Fy! fick jag ej
heller nu.